

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116200704
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3116200704.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o maloletú X., zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny W., dieťa rodičov: matky M., a otca G., za účasti starých rodičov maloletej: Z. a prokurátorky Krajskej prokuratúry W., o návrhu otca na zmenu zverenia, o návrhu starých rodičov na zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti, o zrušenie výchovného opatrenia, o odvolaní starých rodičov proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. marca 2019, č. k. 26P/27/2017-557, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zamietol návrh starých rodičov maloletej na zverenie maloletej X. do ich náhradnej osobnej starostlivosti, **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zveril maloletú X. do osobnej starostlivosti otca, pričom obaja rodičia ju budú zastupovať a spravovať majetok maloletej. Matke uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej X. sumou 70 Eur mesačne s účinnosťou od 19.05.2017, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca, dlh na výživnom pre maloletú X. za obdobie od 19.05.2017 do rozhodnutia súdu vo výške 1.529,90 Eur je matka dieťaťa povinná splácať popri bežnom výživnom k rukám otca v mesačných splátkach po 42,50 Eur s účinnosťou zaplataenia prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok. Súd prvej inštancie návrh starých rodičov na zverenie maloletej X. do ich (spoločnej) náhradnej osobnej starostlivosti zamietol. Zrušil dohľad, ktorý bol nariadený nad výchovou maloletej X. rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.06.2015, č.k. 3P/29/2015-32. V časti zverenia a určenia výživného rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.06.2015, č.k. 3P/29/2015-32 zmenil. Čo sa týka trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na § 26, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1-5, § 75 ods. 1, § 44 ods. 1, § 45 ods. 1, ods. 2, ods. 3 až 9, § 46 ods. 1 Zákona o rodine, § 121, § 52, § 58 CMP, § 217 ods. 2, § 232 ods. 4 CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že otec sa podaným návrhom domáhal zverenia maloletej do jeho osobnej starostlivosti a starí rodičia maloletej sa podaným návrhom domáhali zverenia maloletej do ich (spoločnej) náhradnej osobnej starostlivosti. V danej veci mal súd prvej inštancie za preukázané, že zmena doterajšej úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej X. je dôvodná. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že maloletá bola naposledy rozsudkom súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností zverená do osobnej starostlivosti matky. Matka však zanedbávala starostlivosť o maloletú X., dokonca sa úplne o ňu prestala starať a z tohto dôvodu bola maloletá umiestnená do ústavnej starostlivosti, a to v období od 01.07.2016 do 18.05.2017. Od 19.05.2017 sa maloletá nachádza u svojho otca, ktorý sa o ňu riadne stará a v jeho starostlivosti o maloletú neboli zistené žiadne nedostatky, čo je zrejmé zo správy

kolízneho opatrovníka zo dňa 19.11.2018. Rovnako z vyjadrenia kolíznej opatrovníčky na pojednávaní dňa 13.03.2019 vyplynulo, že vzhľadom na to, že nad výchovou maloletej, ešte v čase, keď maloletá bola na základe rozhodnutia súdu v osobnej starostlivosti matky, bol nariadený dohľad, pravidelne a bez ohlásenia kontrolujú starostlivosť otca o maloletú, pričom žiadne nedostatky v starostlivosti zo strany otca zistené neboli. Starí rodičia v konaní namietali starostlivosť otca o maloletú, napr. že tento maloletú priväzuje, že nemá pre maloletú vytvorené vhodné bytové podmienky. Uvedené tvrdenia v konaní neboli preukázané, čo je zrejmé zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 19.11.2018 a vyjadrenia kolíznej opatrovníčky na pojednávaní dňa 13.03.2019. Starí rodičia maloletej boli presvedčení, že ich bytové podmienky na rozdiel od bytových podmienok otca, sú vhodné pre zdravý vývoj maloletej, keďže stará matka maloletej na pojednávaní dňa 13.03.2019 uviedla, že bývajú s manželom v dome, kde majú všetko, čo potrebujú. Uvedené tvrdenia sú však v rozpore so zisteniami kolíznej opatrovníčky, ktorá uviedla na pojednávaní dňa 13.03.2019, že v dome starých rodičov bol neporiadok, špina, nízka hygienická úroveň. Starý otec maloletej dokonca na pojednávaní dňa 13.03.2019 označil otca, že tento je vrah. Rovnako ani uvedené tvrdenie starého otca nie je pravdivé, čo je zrejmé z výpisu z registra trestov otca. S poukazom na zistené skutočnosti a aj vzhľadom na odporúčenia kolízneho opatrovníka a prokurátora Okresnej prokuratúry v W., súd prvej inštancie návrhu otca za použitia § 26 Zákona o rodine vyhovel a maloletú zveril do jeho osobnej starostlivosti za použitia § 36 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine s tým, že podľa § 28 ods. 1 písm. b) Zákona o rodine zastupovať maloletú a spravovať jej majetok budú obaja rodičia. Vzhľadom na to, že došlo k zmene zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca, bolo potrebné rozhodnúť aj o vyživovacej povinnosti matky k maloletej. Súd prvej inštancie pri určovaní vyživovacej povinnosti matky vzal do úvahy jej reálne zárobkové možnosti, v rámci ktorých zohľadnil, že matka je schopná z pracovnej činnosti dosiahnuť čistú mzdu vo výške od 674,06 Eur (december 2017) do 749,46 Eur (január 2018), ako ju dosiahla u zamestnávateľa Z., pričom predmetný pracovný pomer bol ukončený zo strany matky maloletej s tým, že ukončeniu pracovného pomeru predchádzala neospravedlnená neprítomnosť matky v práci od 10.04.2018 do 30.04.2018. Z uvedeného možno vyvodiť, že matka maloletej sa bez dôležitého dôvodu vzdala tohto zamestnania a zárobku vo výške od 674,06 Eur do 749,46 Eur mesačne. Súd prvej inštancie pri určení výživného pre maloletú vychádzal z uvedeného príjmu matky, ktorý bola schopná dosiahnuť v 12/2017 a 01/2018, a preto na jej nižšie príjmy u iných zamestnávateľov neprihliadal. Pri určení vyživovacej povinnosti matke zohľadnil jej ďalšie dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom. Pri posúdení výživného zoberal súd prvej inštancie do úvahy, že osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje otec a matka sa o maloletú vôbec nezaujíma, neplní si riadne vyživovaciu povinnosť. Vzhľadom na uvedené považoval súd prvej inštancie za primerané výživné vo výške 70 Eur mesačne, ktoré korešponduje so zárobkovými možnosťami matky a aj potrebami maloletej, ktorá má takmer štyri roky a nenavštevuje žiadne zariadenie. Vyživovaciu povinnosť matky k maloletej súd prvej inštancie v zmysle návrhu otca určil s účinnosťou od 19.05.2017, t.j. odo dňa, kedy bola maloletá odovzdaná do osobnej starostlivosti otca na základe neodkladného opatrenia. V súvislosti s určením vyživovacej povinnosti matky k maloletej X. v zmysle rozsudku tak vznikol matke dlh na zameškanom výživnom za obdobie od 19.05.2017 do rozhodnutia súdu vo výške 1.529,90 Eur (13 dní v 05/2017 á 2,30 Eur = 29,90 Eur + 22 mesiacov 06/2017 až 03/2019 á 70 Eur = 1.540 Eur - uhradené výživné 40 Eur), ktorú sumu súd prvej inštancie povolil matke splácať v splátkach po 42,50 Eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám otca, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Súd prvej inštancie pri určení výšky splátok zoberal do úvahy výšku dlhu, pričom nižšie splátky by predstavovali neúmerne dlhé splácanie dlhu, čo by bolo v rozpore so záujmami maloletej. Čo sa týka návrhu starých rodičov na zverenie maloletej do ich náhradnej osobnej starostlivosti, na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že tento návrh bol podaný nedôvodne, preto ho zamietol. Základným predpokladom zverenia maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je záujem dieťaťa na takomto zverení. Záujem dieťaťa podľa názoru súdu prvej inštancie je daný v prípade, ak rodičia zanedbávajú svoju povinnosť sústavne a dôsledne sa starať o výchovu dieťaťa, jeho zdravie, výživu a všestranný vývoj, alebo nie sú schopní riadnu starostlivosť dieťaťu poskytnúť, v dôsledku čoho je výchova dieťaťa vážne ohrozená. V danom prípade bol súd prvej inštancie toho názoru, že nie sú splnené podmienky pre zverenie maloletej X. do náhradnej osobnej starostlivosti inej osoby, ako sú rodičia, pretože otec je v súčasnosti schopný zabezpečovať maloletému dieťaťu riadnu starostlivosť a túto mu aj riadne poskytuje, nakoľko prešetrením pomerov na strane otca bolo preukázané, že maloletá je u svojho otca šťastná a spokojná. Naopak z vykonaného dokazovania bolo preukázané, a to z vyjadrenia samotných účastníkov konania, kolíznej opatrovníčky na pojednávaní dňa 13.03.2019, že maloletá starých rodičov nepozná, nemá k nim vytvorený žiadny vzťah. S poukazom na uvedené nie je v záujme maloletej, aby bola

zverená do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov, ktorých nepozná a nemá k nim vytvorený žiadny citový vzťah. Ďalej bolo v konaní zistené, že starí rodičia maloletej sú manželia, ktorí žijú v spoločnej domácnosti. Taktiež bolo zistené oboznámením výpisu z registra trestov starého otca maloletej, že starý otec maloletej bol v minulosti viackrát súdne trestaný. Starý otec maloletej má taktiež viaceré záznamy v registri priestupkov. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie zastáva názor, že starý otec vzhľadom na doterajší spôsob života nespĺňa osobné, osobnostné a morálne predpoklady na to, že by osobnú starostlivosť vykonával v záujme maloletej. Vzhľadom na uvedené nie je možné zveriť maloletú X. do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov, prípadne do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky maloletej, ktorá žije v spoločnej domácnosti so svojim manželom. Rovnako starým rodičom nie je možné zveriť maloletú do náhradnej osobnej starostlivosti, nakoľko podľa vyjadrenia kolíznej opatrovníčky na pojednávaní dňa 13.03.2019, starí rodičia maloletej nemajú pre maloletú zabezpečené vhodné bytové podmienky, nakoľko ich domácnosť je na nízkej hygienickej úrovni. Taktiež nemožno vyhovieť návrhu starých rodičov i z dôvodu, že stará matka napriek výzve súdu, nepreukázala, že má zdravotné predpoklady nevyhnutné pre poskytovanie náhradnej osobnej starostlivosti maloletému dieťaťu. V danej veci sa vykonáva dohľad nad výchovou maloletej, ktorý bol nariadený ešte v čase, keď maloletá bola v starostlivosti matky. U matky sa však maloletá nenachádza od 01.07.2016, kedy bola maloletá umiestnená do ústavnej starostlivosti. Od 19.05.2017 je na základe neodkladného rozhodnutia maloletá v starostlivosti svojho otca, pričom výchova maloletej je pravidelne kontrolovaná s tým, že nevykazuje žiadne nedostatky, preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že dohľad nad výchovou maloletej nie je v súčasnosti potrebný. V danej veci súd prvej inštancie v zmysle § 58 v spojení s § 52 CMP rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadli starí rodičia maloletej dôvodiac, že „neboli splnené procesné podmienky“, nakoľko neboli vypočutí svedkovia M. Y. a A. E.. Popisovali, že otec chcel matku aj maloletú v už pred jej narodením zabiť, že v čase, keď bola maloletá umiestnená v detskom domove, skoro zomrela z dôvodu podvýživy, na ktorú skutočnosť nereagovala ani sociálna pracovníčka a že to oni dieťa zachránili upozorňovaním kompetentných orgánov. Uviedli, že chcú byť zákonní zástupcovia maloletej.

3. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne a zákonné, nakoľko súd prvej inštancie podľa jeho názoru vec správne posúdil, všetky skutočnosti riadne zistil, vyhodnotil a svoje závery vyčerpávajúco, náležite odôvodnil. Uviedol, že podané odvolanie považuje v celom rozsahu za zmätočné, nie je zrejmé, čoho sa odvolatelia domáhajú, ani v čom považujú napadnuté rozhodnutie za nesprávne. S argumentáciou odvolateľov uvedenou v obsahu podaného odvolania sa v celom rozsahu nestotožnil a rovnako uviedol názor, že nebol naplnený žiaden z odvolacích dôvodov.

4. Prokurátor Okresnej prokuratúry W. považoval odvolanie starých rodičov maloletej za nedôvodné. Uviedol, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutočnosť, že maloletá má v súčasnosti pozitívny vzťah ku svojmu otcovi, kedy zároveň starých rodičov nepozná a teda nemá k nim vytvorený žiaden citový vzťah. Domácnosť starých rodičov nie je na požadovanej hygienickej úrovni a tak nie je možné im i z tohto dôvodu zveriť maloleté štvorročné dieťa. Považoval za nevhodné zveriť maloletú starým rodičom, nakoľko starý otec maloletej má kriminálnu minulosť najmä za násilnú trestnú činnosť aj voči svojej manželke starej matke. Stará matka sa ho bojí, robí iba to, čo jej prikáže. Nie je vhodné, aby dieťa vyrastalo s takouto osobou, čo potvrdil kolízny opatrovník počas svojich zisťovaní. Maloletá má zo strany otca k dispozícii riadnu výchovu a je s ním šťastná a spokojná.

5. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení uviedol, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania, výsluchu účastníkov konania vec správne posúdil, všetky skutočnosti riadne zistil, vyhodnotil a svoje závery odôvodnil v napadnutom rozhodnutí. Starostlivosť o maloletú riadne zabezpečuje otec, dieťa má k otcovi vytvorený pozitívny vzťah. Starí rodičia nemajú osobné predpoklady pre zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti, nemajú vytvorené vhodné sociálne pomery - domácnosť nie je na požadovanej hygienickej úrovni. Vzhľadom na uvedené navrhoval napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

6. Starí rodičia v písomnom vyjadrení zotrvali na zverení maloletej do ich náhradnej osobnej starostlivosti. Vyjadrili názor, že v styku s maloletou im bolo zabránené.

7. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP.

8. Podľa ust. § 45 ods. 1 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

9. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý návrh starých rodičov na zverenie maloletej X. do ich spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti. Odvolací súd preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní starými rodičmi maloletej vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie. Z daného dôvodu si osvojuje dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a na zdôraznenie správnosti dodáva nasledovné:

10. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že o maloletej bolo rozhodované rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.06.2015, č.k. 3P/29/2015-32, kedy bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi maloletej bolo určené výživné. Uznesením zo dňa 30.06.2016, č.k. 22P/27/2016-41 Okresný súd Trnava v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 06.10.2016, č.k. 11CoP/58/2016-119 bola uložená povinnosť matke maloletej dočasne odovzdať maloletú do starostlivosti nahrádzajúcej jej starostlivosť, do detského domova. Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 11.05.2017, č.k. 26P/27/2017-217 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.03.2018, č.k. 19P/13/2018-392 bola maloletá odovzdaná do osobnej starostlivosti otca. Matka v čase starostlivosti o maloletú nedokázala vytvoriť pre dieťa vhodné prostredie a vhodnú starostlivosť, preto bola maloletá umiestnená do ústavnej starostlivosti v D.. Od 19.05.2017 sa maloletá X. nachádza v domácnosti svojho otca na základe nariadeného neodkladného opatrenia, ktorý starostlivosť o maloletú vykonáva na riadnej úrovni.

11. V súvislosti s návrhom starých rodičov na zverenie maloletej X. do ich náhradnej osobnej starostlivosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať v prvom rade na subsidiárny charakter náhradnej osobnej starostlivosti, ktorá môže byť nariadená len za predpokladu, že ani jeden z rodičov nemôže alebo nie je schopný zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloleté dieťa. Právo rodiča vychovávať svoje dieťa a starať sa oň je zaručené čl. 41 Ústavy SR. Súd môže maloleté dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti (teda starostlivosti inej ako rodičovskej) len, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa. V záujme maloletého dieťaťa v najširšom slova zmysle je, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju, aby bol jeho majetok spravovaný s náležitou starostlivosťou, aby boli rešpektované jeho práva obsiahnuté v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch. Zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je inštitútom fakultatívnym, a teda závisí od úvahy súdu, či uvedené opatrenie považuje za najlepšie a najvhodnejšie pre maloleté dieťa. V prvom rade rodičia majú právo, ale aj povinnosť maloleté deti vychovávať a zabezpečovať starostlivosť o ne; to znamená, že zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je výnimkou zo zásady, že výchova maloletého dieťaťa je predovšetkým úlohou rodičov. V prípade, že si rodičia svoje povinnosti riadne neplnia a je ohrozená výživa, zdravie, psychický a fyzický vývoj maloletého dieťaťa, prichádza do úvahy náhradná osobná starostlivosť.

12. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec je v súčasnosti schopný zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletú, má na to vytvorené všetky objektívne možnosti, ako je bytové zázemie, maloletej poskytuje celodennú starostlivosť na základe dočasného rozhodnutia súdu. Jeho starostlivosť o dieťa bola predmetom pravidelnej kontroly zo strany orgánov sociálnoprávnej ochrany detí v rámci nariadeného dohľadu. Podľa výsledkov zisťovaní X. je u otca spokojná a šťastná. Niet preto žiadneho

dôvodu na zverenie maloletej X. do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov. Starí rodičia ani v podanom odvolaní nepreukázali žiadnu takú okolnosť, existujúcu a trvajúcu v súčasnosti, ktorá by bránila vo zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti otca. Navyše ako vyplýva z pojednávania zo dňa 13.03.2019 starí rodičia nemajú vytvorené podmienky na výchovu maloletej. Nie je preukázané tvrdenie starých rodičov o tom, že by otec nemal priaznivé domáce podmienky na výchovu maloletej X.. Tvrdenia starých rodičov neboli ako v konaní pred súdom prvej inštancie a ani v konaní pred odvolacím súdom preukázané žiadnym dôkazom, otec uvedené tvrdenia odmietol a v tejto súvislosti je potrebné poukázať na tú okolnosť, že pomery na strane otca, bytové podmienky a ako i jeho povest', bola zisťovaná kolíznym opatrovníkom.

13. K námietke starých rodičov, že súd v konaní nevypočul svedkov M. Y. a A. E. odvolací súd uvádza, že výsluch označených svedkov, resp. skutočnosti zistené z ich výsluchu by zrejme spôsobilo nevyvrátili skutočnosti už spoľahlivo zistené. Skutočnosti o vhodnosti výchovného prostredia otca zistené boli, vyplynuli z ostatných vykonaných dôkazov, a preto výsluch svedkov by bol vo vzťahu k napadnutej časti rozsudku zbytočný.

14. Odvolateľmi uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie nebolo možné považovať za opodstatnené.

15. Keďže odvolací súd dospel v zhode so súdom prvej inštancie k záveru, že dôvody na zverenie maloletej X. do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov nie sú a vzhľadom na zistený a dokazovaním preukázaný záver o tom, že otec je v súčasnosti schopný zabezpečiť riadnu starostlivosť a výchovu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 52 upravuje základnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom procese, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V konaní nebola zistená žiadna okolnosť, ktorá by oprávňovala súd rozhodnúť o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 55 CMP.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).